

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τρίτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Χ. Κλονάρης

Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 50

Δ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἰονικὴν ἐμπορικὴν γολέταν «Ἐ λ π ί δ α» τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα τὴν 7 Μαρτίου 1828, μεταξὺ τῶν Παναγῆ Ἰγγλέση, Γεωργίου Πτολεμαίου, Παναγῆ Ἀναγνώστου καὶ Σταμάτη Μωραΐτη, προσωποποιούντων ἐπιτροπικῶς τοὺς Στρατηγούς Νικόλαον Κριεζώτην καὶ Βάσσον Μαυροβουνιώτην ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ τοῦ Ἰονίου πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1828 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνομένην ἐκ Στουρνησιῶν ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Κριεζώτου καὶ Βάσσου Μαυροβουνιώτου, διὰ τῆς ὁποίας κατηγοροῦντες τὸν πλοίαρχον Βασίλειον Τρανάκα, τὸν ὅποιον κατέσχον εἰς Βαθονήσια ὡς παραβιαστὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐρίπου καὶ φέροντα τροφὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς, ζητοῦν τὴν κρίσιν τῆς ἰονίας γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» καὶ ὅλου τοῦ φορτίου της,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον τῶν ρηθέντων Κριεζώτη καὶ Βάσσου Μαυροβουνιώτη, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστῶσι διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ὡς ἰδίους των ἐπιτρόπους τοὺς ρηθέντας Παναγὴν Ἰγγλέσην, Γεώργιον Πτολεμαῖον, Παναγιώτην Ἀναγνώστου καὶ Σταμάτην Μωραΐτην,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1828 ἔγγραφον τοῦ Ἀναστασίου Ἀναγνώστου Λιδωρίκη διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὸς ἐγγυᾶται τοὺς ἐνάγοντας,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 16 καὶ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναφορὰς τῶν ρηθέντων ἐναγόντων διὰ τῶν ὁποίων αὐτοί, ἐκθέτοντες τὰ περιστατικὰ καὶ τὰς αἰτίας τῆς κατασχέσεως τῆς ρηθείσης γολέτας καὶ ἐξάγοντες ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ δρόμου της τὴν παραβίασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Εὐρίπου καὶ τὴν μετακόμισιν τροφῶν εἰς τοὺς ἐχθρούς, ζητοῦν τὴν δήμευσιν αὐτῆς καὶ ὅλου τοῦ φορτίου της,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 11. — Κ 23 α.

Ἀναγνώσασα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἰονίας γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς»: 1ον τὸ ναυτιλιακὸν ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1828, 2ον τὸ ναυτολόγιον τῆς αὐτῆς μηνολογίας, 3ον τὴν δήλωσιν τοῦ φορτίου ἀπὸ τὰς 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου καὶ 14, 18, 20 καὶ 25 τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἀπολογίας τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα, διὰ τῶν ὁποίων, ἀναιρῶν τὰς κατηγορίας τῶν ἐναγόντων καὶ δοκιμάζων τὴν ἀπόδειξιν τοῦ διάπλου του ἀπὸ Τήνων εἰς Σκόπελον, διαμαρτύρεται κατὰ τῶν κατασχόντων τὸ πλοῖόν του, ὡς αἰτίων πολλῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τὰς ὁποίας ἔπαθε μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ἀπαιτῶν τὴν ἀπόλυσιν τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» καὶ τοῦ φορτίου τῆς, καθὼς καὶ τὰς ἀποζημιώσεις του,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου ἡμερολόγιον τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου περιστατικὴν περιγραφὴν τῶν ὅσων συνέβησαν κατὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» παρηρησιασθεῖσαν κατὰ ζήτησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ Δούκα, τότε διευθύνοντα τὴν ἐκστρατείαν τῆς Εὐρίπου,

Ἀκούσασα τὰς ἐνόρκους ὁμολογίας: 1ον τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα τὴν 13 Φεβρουαρίου, 2ον τοῦ Νικολάου Σταυροπούλου, ναύτου τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς», τὴν 13 καὶ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 3ον τοῦ Νικολάου Κοκκινάκη, ναύτου τῆς «Ἐ λ π ί δ ο ς», τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 4ον τοῦ Νικολάου Μαυρομμάτη, ναύτου τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» τὴν 16 καὶ 21 τοῦ ἰδίου μηνός, 5ον τοῦ Γεωργίου Ἀντίπα, ναύτου τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς», τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 6ον τοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γολέτας ἐπιβάτου Τριανταφύλλου Γεωργιάδου τὴν 14 καὶ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνός, 7ον τοῦ Νικολάου Ἀγγελῆ, πλοιάρχου ἐνὸς ἐλληνικοῦ μαρτήγον εὐρεθέντος εἰς τὰ Βαθονήσια κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατασχέσεως τῆς γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς» καθὼς καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Σταμάτη Ἀστέρη, πλοιάρχου τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Γ α λ α τ ε ί α ς», τότε ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κριεζώτου καὶ Βάσσου καὶ συνεργήσαντος εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς εἰρημένης γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς»,

Ἀκούσασα τὰς ἀντεξεταστικῶς γενομένας καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη κατηγορίας καὶ ἀπολογίας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 24 τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἀναφορὰν τῶν δοκίμων, οἱ ὅποιοι συνάγουν ἀταξίαν καὶ ἀντίφασιν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς ρηθείσης γολέτας «Ἐ λ π ί δ ο ς», τόσον εἰς τὴν σημείωσιν τῶν ἀνέμων, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα περιστατικὰ τοῦ διάπλου,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ α' Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τῶν δοκίμων τῶν διορισθέντων νὰ ἐξετάσωσι τὰς ἀποζημιώσεις τῶν κατασχεθέντων,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἀπάντησιν τοῦ πλοιάρχου Βασιλείου Τρανάκα εἰς τὴν γνώμην τῶν δοκίμων,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος Συνέδρου περιέχουσαν τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ Βασίλειος Τρανάκας, Ἰόνιος, πλοίαρχος τῆς ἰονίας γολέτας ὀνομαζομένης «Ἐ λ π ί δ ο ς», ἀνεχώρησε τὴν 21 Ἰανουαρίου ἀπὸ τὴν Τήνων διὰ τὴν Σκόπελον, ὡς φέρουν τὰ ἔγγραφα του, καὶ συνελήφθη τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός εἰς τὸν Ἐρετρια-

κὸν κόλπον περὶ τὰ Στουρονήσια ἀπὸ τὸν Ἡλίαν, πλοίαρχον ἑνὸς μιστίκου, καὶ τὸν Σταμάτην Ἀστέρη, πλοίαρχον τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Γαλατείας»· τὰ δύο ταῦτα πλοῖα συνώδευαν τὴν κατὰ τῆς Εὐρίπου ἐκστρατείαν τοῦ ἀρχηγοῦ Κριεζώτη.

» Ὁ κατασχεθεὶς βεβαιώνει, ὅτι ἐνῶ ἠκολούθει τὸν δρόμον τοῦ πρὸς τὴν Σκόπελον, ἀνατολικὸς ἄνεμος ἐναντίος καὶ σφοδρὸς τὸν ἠνάγκασε νὰ ποδίσῃ ἀπὸ τὸ μεταξὺ Ἀνδρου καὶ Εὐρίπου στενὸν πρὸς τοὺς Πεταλιούς καὶ τὰ Στουρονήσια. Παραπονεῖται δὲ πικρῶς ἀπὸ πολλὰς γενομένας εἰς αὐτὸν καὶ τὸ πλήρωμά του ἀταξίας τῶν κατασχόντων, ὅτι ἐφοβέρισαν πολλοὺς τῶν ναυτῶν, τινὰς ἔδειραν καὶ ἤρπασαν μέρος ἀπὸ ὅσα πράγματα τοῦ φορτίου εὐρίσκοντο εἰς τὸ κατάστρωμά του καὶ τέλος ἐπιφέρει, ὅτι δὲν ἦτον ἐφωδιασμένοι οὐδὲ μὲ τακτικὰ ἀποκλειστικὰ ἢ τοῦλάχιστον καταδρομικά, δυνάμει τῶν ὁποίων νὰ ἔχουν μικρὸν ἢ μέγα δικαίωμα εἰς σύλληψιν.

» Ἡ ἀπολογία τῶν κατασχετῶν εἶναι πολλὰ ἀδύνατος, οὐδὲ δύναται νὰ ἀρνηθοῦν τὴν ἔλλειψιν τακτικῶν γραμμάτων καταγωγῆς· ἀλλ' ἀντικατηγοροῦν· Ἰὸν ὅτι τὸ εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ οὐδετέρου πλοίαρχου φερόμενον ὄνομα τῆς Σκοπέλου εἶναι οἰκονομικὸν ἢ μᾶλλον δόλος, τὸ δὲ ἀληθινὸν ταξίδι τοῦ ἦτον διὰ τὴν Εὐρίπον, ὅπου μετεκόμιζε τροφὰς εἰς τοὺς Τούρκους, βεβαιώνοντες, ὅτι ὁ ἄνεμος μὲ τὸν ὅποιον ἐμβῆκεν εἰς τὸν κόλπον ἦτον νότιος, ἀρκετὰ ἐπιτήδειος διὰ τὴν Σκόπελον, 2ον ὅτι ἡ γολέτα «Ἐλπὶς» εἶναι ψαριανή, ὥς καὶ ἀπὸ τὴν φήμην καὶ ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸν σχῆμα τοῦ σκαρίου γίνεται φανερόν· ὁ δὲ Τρανάκας εἶναι ἀπλῶς ἀπὸ τοὺς λεγομένους σ η μ α ί α ς π λ ο ι ά ρ χ ο υ ς, 3ον ὅτι τὸ φόρτωμα τῆς «Ἐλπίδος» δὲν εἶναι οὐδέτερον ἀλλ' ἐλληνικὸν ἀνῆκον εἰς τὸν Τριαντάφυλλον, ὅστις φαίνεται μὲν ἐπιβάτης εἰς τὸ διαβατήριον, εἶναι ὅμως ὁ ἀληθὴς φορτωτής, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ τινες ναῦτοι τὸ ὁμολόγησαν εἰς τὴν σύλληψιν.

» Ἀλλ' ἡ ναυτικὴ νομολογία θέλει ἢ οὐδετερότητος τοῦ σκάφους καὶ τῶν πραγματειῶν ν' ἀποδεικνύονται ρητῶς ἀπὸ τὸ τῆς κυριότητος δίπλωμα, τὸ διαβατήριον, τὸ ναυτολόγιον, τὸ φορτωτικὸν καὶ ἄλλα τοῦ πλοίου γράμματα· καὶ ὅταν ἅπαξ βεβαιωθῇ ἀπ' αὐτά, ὁ καταγωγὸς χρεωστεῖ νὰ φέρῃ ἐναντίον ἀποδείξεις ἰσχυρὰς τῆς οἰκονομίας τῶν χαρτίων, τὴν ὁποίαν προστρίβει εἰς τὸν ἀντίδικόν του· ἡ οἰκονομία καθὼς λογίζεται βαρὺς κατὰ τοῦ ἐναγομένου ἔλεγχος, οὕτως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος γίνεται κοινὸν καὶ πρόχειρον ἄρμα τῶν περισσοτέρων καταγωγέων κατὰ τῶν καταγομένων· διὰ τοῦτο οἱ νόμοι τὴν περιστοιχίζουσιν μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις, ἀπαιτοῦντες ἀποδείξεις ἀκριβεῖς· ἀλλέως ὑποψίαι ἀπλαῖ ἢ φῆμει ἀδέσποτοι δὲν ἀκυρώνουν ἐπίσημα ἔγγραφα, ὅποια φέρει ὁ πλοίαρχος τῆς «Ἐλπίδος».

» Οἱ κατασχόντες λέγουσιν ὅτι τὸ σκαρὶ τῆς «Ἐλπίδος» εἶναι ἐλληνικόν· ἔστω· ἀλλὰ μήπως εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς Ἰονίους νὰ ναυπηγήσουν εἰς ξένους τόπους ἢ νὰ ἀγοράσουν ξένα πλοῖα; Τὸ ἐναντίον, ὁ ἰόνιος νόμος ὥς πρὸς τοῦτο γνωρίζει τριῶν τάξεων πλοῖα, ἐντόπια, ναυπηγητὰ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀγορασμένα ἀπὸ ξένους· τὰ διακρίνει μόνον παραχωρῶν εἰς τὰ πρῶτα προνόμιον διετοῦς ἀτελείας τῶν μετρητικῶν, τὸ ὅποιον μετριάζει διὰ τὰ δεύτερα εἰς ἐνιαύσιον ἀτέλειαν καὶ τὸ ἀφαιρεῖ παντάπασιν διὰ τὰ τρίτα· δὲν ἀπαγορεύει ὅμως τὴν ξένην ναυπηγίαν ἢ ἀγοράν· ὥστε ὁ πλοίαρχος Τρανάκας ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ καὶ ἐλληνικὸν καὶ ἄλλον τόπον πλοῖον.

» Ὅσον διὰ τὴν ἐξ ἐναντίου ἀνέμου προελθοῦσαν ἀλλαγὴν τοῦ δρόμου τῆς «Ἐλ-

πίδοϛ», ὁ πλοίαρχος Νικόλαος Ἀγγελῆς ὁμολόγησε συμφώνως μὲ τοὺς συλληφθέντας, ὅτι τὴν 22 Ἰανουαρίου, ἡμέραν τῆς ποδίσεως, ὁ ἄνεμος ἦτον ἀνατολικός· καὶ σημειώσετε, ὅτι τὸν πλοίαρχον τοῦτον τὸν ἔφεραν ὡς μάρτυρα αὐτοὶ οἱ κατασχόντες· ἂν ὁμως τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ ἄνεμος ἥλλαξεν εἰς νότον, τοῦτο ἀναιρεῖ ἄρᾳ γε τὴν αἰτίαν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ δρόμου;

» Ἡ προτεινομένη τοῦ Τριανταφύλλου καὶ τινων ναυτῶν ὁμολογία, ὅτι τὸ φόρτωμα εἶναι αὐτοῦ καὶ ὄχι τοῦ πλοιάρχου, εἶναι ἀληθινή· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ὁμολογήσαντες αἰτίαν φέρουν ὅτι ὁ ρηθεὶς Τριαντάφυλλος ἀπήντησεν εἰς τὸ ἐκεῖ στρατόπεδον ἓνα ἐξάδελφον ἀξιωματικὸν τοῦ Βάσσου μὲ τὸν ὁποῖον συνεννοήθη νὰ εἰπῇ πλαστῶς τὰς πραγματείας ἰδικάς του, διὰ νὰ λάβῃ ὁ συγγενὴς του ἀφορμὴν νὰ τὰς σώσῃ ἀπὸ τὴν βίαν τῶν συντρόφων του. Ὅσας ὁμολογίας κάμῃ τις ἐν ὥρᾳ βίας ἢ καὶ φοβερισμοῦ φθάνει νὰ τὰς ἀρνηθῇ ἀφ' οὗ περάσῃ ὁ φόβος· καὶ ὁ νόμος τὰς λογίζεται ὡς μηδόλως γενομένας· καὶ ἂν ἡ ἀρνησις ἔχῃ ἰσχὺν ὅταν ἡ βία γένη εἰς ὄφελος ξένου, πόσῳ μᾶλλον ὁσάκις ἐλπίζει νὰ κερδήσῃ αὐτὸς ὁ βιαστής;

» Ἀλλῇ κατηγορίᾳ βασιμωτέρα κατὰ τοῦ συλληφθέντος εἶναι ὅτι τὸ ἡμερολόγιόν του φέρει σημεῖα ὑστερογραφίας· οἱ κατασχόντες τὸν ἐγκαλοῦν ὅτι τὸ ἐπλασε μετὰ τὴν σύλληψιν διὰ νὰ ἀποσκεπάσῃ τὴν εἰς Εὐριπον διεύθυνσίν του καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἄνεμος ἐναντίος τὸν ἐβίασε ν' ἀλλάξῃ τὸν πρὸς τὴν Σκόπελον δρόμον του· ἀλλὰ τίνος τὸ σφάλμα; οἱ κατασχόντες (ἂν παρατρέξωμεν τὰς ἄλλας ἀταξίας, τὰς ὁποίας πολλὰ πιθανῶς τοὺς κατηγοροῦν) ἐχρεώστων τοῦλάχιστον νὰ σφραγίσουν παρόντος τοῦ συλληφθέντος πλοιάρχου καὶ μὲ τὴν ἰδίαν του σφραγίδα τὰ ἐγγραφά του· ἀφ' οὗ ἐπάτησαν ἅπαξ τοὺς θετικούς καὶ ὠρισμένους κανόνας τοὺς ὁποίους αὐταὶ σὶ περὶ λειῶν διατάξεις παραγγέλλουν, τί δικαίωμα τοὺς μένει πλέον νὰ ἐνοχοποιοῦν τὸν ἀντίδικόν των δι' ὑπονοίας ὑποθετικὰς ἢ τοῦλάχιστον ἀναποδείκτους, προερχομένας μάλιστα ἀπὸ τὰ ἰδικά των σφάλματα; Διότι ἂν ἐσφράγιζαν αὐτοὶ τὰ ἐγγραφα τοῦ πλοίου, ἔκλειαν πᾶσαν ὁδὸν καὶ δίοδον ὑστερογραφίας ἐκείνου.

» Ἀλλὰ πάλιν, ἂν λάβωμεν τὸ ἡμερολόγιον τῆς «Ἐ λ π ῖ δ ο ϛ» ὡς ἀκριβὲς καὶ γραμμένον εἰς τὸν δέοντα καιρὸν, ἀθωώνεται ἄρᾳ γε κατὰ πάντα ὁ πλοίαρχός της; Τοῦλάχιστον ἢ τῶν δοκίμων ἀναφορὰ βεβαιώνει αἰτιολογημένως, ὅτι ἀντιφωνεῖ ἐν μέρει μὲ τὰς ὁμολογίας τῶν ναυτῶν καὶ μάλιστα προδίδει ἀπὸ τὴν σημειουμένην ἐν αὐτῷ διεύθυνσιν, ὅτι ὁ δρόμος τῆς «Ἐ λ π ῖ δ ο ϛ» ἦτον διὰ τὸν Ἑρετριακὸν κόλπον μᾶλλον παρὰ δι' ἄλλο μέρος· οἱ δόκιμοι ἐξάγουν ὅτι ἀπὸ τὰ δύο ἓνα· ἢ τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ψευδὲς ἢ ὁ συλληφθεὶς δὲν ἔπλεε διὰ τὴν Σκόπελον.

» Εἰς τὰ ἐγγραφα τοῦ συλληφθέντος εἶναι καὶ ἄλλῃ ἀταξία, τὴν ὁποίαν οἱ κατασχόντες δὲν παρετήρησαν· ἡ ὑγείας ἀπόδειξις τοῦ προλαβόντος ταξιδίου του ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου εἶναι διὰ Τσιρίγον· ἀλλ' οὔτε εἰς τὴν νῆσον ταύτην οὔτε εἰς ἄλλον λιμένα φθάσιμον καὶ ξεφόρτωμά του φαίνονται σημειωμένα ὅπισθεν ταύτης τῆς ἀποδείξεως κατὰ τὴν συνήθειαν· μόνον νέον φόρτωμα καὶ ἀναχώρησιν ἀπὸ Τήνων ἀπαντῶμεν γραμμένα· ἡ σιωπὴ αὕτη εἶναι ὑποπτος καὶ δίδει αἰτίαν εἰς εὐλόγους ὑπονοίας.

» Ἄν ἴσως ἡ Ἑλλὰς ἐξηκολούθει ἀκόμη καταδρομῆς δικαιώματα, τὰ λάθῃ τοῦτα τοῦ πλοιάρχου τῆς «Ἐ λ π ῖ δ ο ϛ» ἦτον ἄξια ἐλέγχου, ἂν ὄχι καταδίκης· ἀλλὰ τὸ

ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου κήρυγμα τῆς Ἀντικυβερνήσεως, καταργῆσαν πᾶσαν καταδρομήν, περιώρισε τὴν καταγωγὴν εἰς μόνους τοὺς ἀποκλεισμούς· λέγει μάλιστα ρητῶς: «καὶ αὐτοὶ οἱ πλοίαρχοι ὅσοι εὐρίσκονται εἰς ἀποκλεισμούς, δὲν ἔχουσιν ἄδειαν νὰ κατὰσχωσι κανὲν ὑπ' ὁποιανδήποτε οὐδετέρου σημαίαν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον, ὅσα φωραθῶσιν ἐνοχα παραβιάσεως ἀποκλεισμοῦ». Ποίου λοιπὸν ἀποκλεισμοῦ παραβιαστῆς ἐφωράθη ὁ πλοίαρχος τῆς «Ἐλπίδος»;

» Κατὰ τὴν θαλασσίαν νομολογίαν καὶ μάλιστα τὴν θετικὴν τὴν πηγάζουσιν ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν περισσοτέρων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, ἀποκλεισμός εἶναι ὅτε καὶ ὅπου ὑπάρχει ναυτικὴ δύναμις ἀποχωρῶσα καὶ παροῦσα· ἀποχωρῶσα μὲν διὰ νὰ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ πάντα πλοίαρχον ἐπιχειροῦντα νὰ κοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ νὰ μὴν ἀποκλείῃ μόνον τὸν ἀδύνατον, ἀφίνη δὲ τὸν δυνατὸν, προῦγμα ἄδικον καὶ ἐν ταύτῳ ἀνωφελὲς ὥς μὴ δυνάμενον νὰ παύσῃ τὴν ἀντίστασιν τῶν ἀποκλεισμένων· παροῦσα δὲ δι' ἀποφυγὴν τῶν χαρτίνων λεγομένων ἀποκλεισμῶν· ἀλλ' εἰς τὰς 22 Ἰανουαρίου, ὅτε συνελήφθη ἡ «Ἐλπίς», ναυτικὴ δύναμις τακτικῶς ἐφωδιασμένη μὲ ἀποκλειστικὰ οὔτε ἀποχωρῶσα οὔτε παροῦσα ὑπῆρχεν εἰς τὸν Ἐρετριακὸν κόλπον· ἂν λοιπὸν ἀποκλεισμός δὲν ὑπῆρχε, ποῖον ἀποκλεισμόν (πάλιν τὸ ἐρωτῶ) ἐπάτησεν ὁ πλοίαρχος τῆς «Ἐλπίδος»; Ἡ ποῖαν νόμιμον σύλληψιν ἠμποροῦσε κανεῖς νὰ κάμῃ;

» Εἶναι ἄρα γε ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω ὅτι οἱ κατασχόντες πρέπει ν' ἀποζημιώσουν τὸν οὐδέτερον πλοίαρχον εἰς ὅσα πράγματα τοῦ ἤρπασαν ἀπὸ τὸ κατάστρομα προτοῦ νὰ κριθῇ; Ὁχι μόνον τὰ ἄρπαγμένα ἐπιστρέφονται, ἀλλ' εἶναι καὶ πειρατικὸν τὸ ἔργον, καὶ οἱ πειραταὶ καταδικάζονται, ἔξω τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ εἰς ποινάς.

» Εἶναι ἄρα γε δίκαιον νὰ καταδικασθοῦν οἱ κατασχόντες καὶ εἰς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων τοῦ οὐδετέρου πλοίαρχου, ὅστις τὰ ζητεῖ; Ἀναμφιβόλως ἂν ἦτον ἐφωδιασμένοι μὲ ἀποκλειστικὰ τακτικά, εἶχαν αἰτίας εὐλόγους νὰ τὸν ὑποπτεύσουν καὶ ἀπελύοντο ἀπὸ πᾶσαν καταζήτησιν ζημιῶν καὶ ἐξόδων· ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς δύναμιν νόμιμον, μὴ ὑπάρχοντος ἀποκλεισμοῦ, μετῆλθον σύλληψιν, ἥτις δὲν τοὺς ἦτον συγχωρημένη, εἶναι δίκαιον ν' ἀποζημιώσουν καὶ κατὰ τοῦτο τὸν οὐδέτερον πλοίαρχον».

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀποδεχομένη τὴν γνώμην τοῦ Συνέδρου τῆς ἀποφασίζει τὸσον ἢ ἰονία γολέτα «Ἐλπίς», ὅσον καὶ αἱ περιεχόμεναι ἐν αὐτῇ πραγματεῖσι καὶ ἄλλα εἶδη καὶ πράγματα νὰ ἀπολυθῶσιν ἐλεύθερα, οἱ δὲ ἐν ὀνόματι τῶν Στρατηγῶν Νικολάου Κριεζώτη καὶ Βάσσου Μανροβουνιώτη ἐπιτροπικῶς ἐνάγοντες Παναγῆς Ἰγγλέσης, Γεώργιος Πτολεμαῖος, Παναγιώτης Ἀναγνώστου καὶ Σταμάτης Μωραΐτης νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον Βασίλειον Τρανάκα γρόσια τρεῖς χιλιάδας ἐνενήκοντα δύο καὶ τριάντα παράδες εἰς πλήρη ἀποζημίωσίν του, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἐγγυητὴς αὐτῶν Ἀναστάσιος Α. Λιδωρίκης νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τὰ αὐτά.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης
Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 80
Ε'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ πλοιαρίου τοῦ Ν. Κουτέλου γενομένης ἀρπαγῆς τοῦ φορτίου τὴν 24 Μαρτίου 1828, μεταξὺ τοῦ Νιαμονίτου Κουτέλου, πλοιάρχου τρεχαντηρίου, καὶ τοῦ συντροφίου του Δημ. Ψωμάκη ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ Μανόλη Βέρβα, Κρανιδιώτου, πλοιάρχου τρεχαντηρίου ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου πρὸς τὴν δημογεροντίαν τῶν Χίων ἀναφορὰν τοῦ Νιαμονίτου Κουτέλου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτων λεπτομερῶς τὴν γενομένην παρὰ τοῦ Μανόλη Βέρβα ἀρπαγὴν τῶν ἐν τῷ τρεχαντηρίῳ αὐτοῦ πραγμάτων, ἐξαιτεῖται τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν καὶ τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ἀναφορὰν τῆς δημογεροντίας τῶν Χίων πρὸς τὸν Κυβερνήτην, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρουσα ὅτι ὁ ρηθεὶς Βέρβας ἔπραξε τὴν ἀρπαγὴν μὲ πρόφασιν, ὅτι τοῦ ἐκράτησαν μίαν ποσότητα σιδήρου τοῦ ὁποίου ἡ ἐξαγωγή ἀπὸ τὴν Χίον ἦτον ἀπηγορευμένη διὰ κηρύγματος, συσταίνει τὸν Ν. Κούτελον εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ δικαιοσύνην αὐτοῦ,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 20 τοῦ Μαρτίου ἀναφορὰν τοῦ Ν. Κουτέλου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπαναλαμβάνων τὴν ἀρπαγὴν ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόφασίν της,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 14 Μαρτίου ἀναφορὰν τοῦ Μ. Βέρβα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογῶν ὅτι ἔπραξε τὴν ἀρπαγὴν, πασχίζει νὰ τὴν δικαιολογήσῃ μὲ τὴν ἐν Χίῳ γενομένην κράτησιν τοῦ σιδήρου του,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ἐνώπιον τῆς δημογεροντίας τῶν Χίων γενομένας ὁμολογίας τοῦ Δημήτρη Ψωμάκη, συντροφίου τοῦ Κουτέλου, καὶ τῶν ναυτῶν Γεωργίου Ψωμάκη καὶ Παντελῆ Μπαχᾶ,

Ἀκούσασα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ὅσα ὁμολόγησαν ὁ Μ. Βέρβας καὶ ὁ ναύτης του Δημήτρη Καρογιάννης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅσα ἐνόρκως ἐβεβαίωσαν ὁ πλοίαρχος

Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 11.